

LINEÁRNÍ ALGEBRA I (PRO FYZIKY)
REPREZENTACE VEKTORU A ZOBRAZENÍ

Dalibor Šmíd

MFF UK

Připomeňme nejprve, co je reprezentace vektoru vzhledem k bázi. Pokud $B = (v_1, \dots, v_n)$ je báze prostoru V nad \mathbb{F} a $v = \sum_{i=1}^n r_i v_i \in V$, pak je reprezentace vektoru v vzhledem k B aritmetický vektor

$$[v]^B := \begin{pmatrix} r_1 \\ r_2 \\ \vdots \\ r_n \end{pmatrix}$$

Je jednoduše vidět ♣, že $\forall r, s \in \mathbb{F}, \forall u, v \in V$

$$[ru + sv]^B = r[u]^B + s[v]^B$$

S podobnou vlastností už jsme se setkali v úvodní kapitole. Znamená, že zobrazení $[]^B : V \rightarrow \mathbb{F}^n$, které přiřazuje vektoru v jeho reprezentaci, je lineární.

DEFINICE

Nechť V, W jsou dva vektorové prostory nad \mathbb{F} a $f : V \rightarrow W$ je zobrazení splňující $\forall r, s \in \mathbb{F}, \forall u, v \in V$

$$f(ru + sv) = rf(u) + sf(v)$$

Takové f nazýváme *lineární zobrazení*.

PŘÍKLADY

- ▶ $F_A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m, F_A(\mathbf{x}) = A\mathbf{x}, A \in \mathbb{F}^{m \times n}$
- ▶ $f : \mathbb{F}^{n \times k} \rightarrow \mathbb{F}^{m \times k}, F_A(X) = AX$
- ▶ $g : P^n(x, \mathbb{R}) \rightarrow P^{n-1}(x, \mathbb{R}), g(p(x)) = \frac{d}{dx}p(x)$
- ▶ $h : F(\mathbb{R}, \mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}, h(\phi) = \phi(7) - \phi(\pi)$
- ▶ $[]^B : V \rightarrow \mathbb{F}^n$

V úvodní kapitole jsme vyvodili, že lineárnímu zobrazení $f : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ můžeme přiřadit matici $A = (\mathbf{a}_1 | \dots | \mathbf{a}_n)$, jejíž i -tý sloupec je obrazem i -tého vektoru kanonické báze, tedy $f(\mathbf{e}_i) = \mathbf{a}_i$. Tuto definici můžeme rozšířit na obecné lineární zobrazení:

DEFINICE

Nechť V, W jsou dva vektorové prostory nad \mathbb{F} , $f : V \rightarrow W$ je lineární zobrazení, $B = (v_1, \dots, v_n)$ je báze V , $C = (w_1, \dots, w_m)$ je báze W . Pak matici

$$[f]_B^C := ([f(v_1)]^C | [f(v_2)]^C | \dots | [f(v_n)]^C)$$

nazýváme *reprezentací lineárního zobrazení f vzhledem k bázím B a C* .

Pokud $B = (\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n) \subset \mathbb{F}^n$, $C = (\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_m) \subset \mathbb{F}^m$, vidíme, že

$$[f]_B^C = (f(\mathbf{e}_1) | f(\mathbf{e}_2) | \dots | f(\mathbf{e}_n))$$

PŘÍKLAD

Uvažujme zobrazení $g : P^2(x, \mathbb{R}) \rightarrow P^1(x, \mathbb{R})$, $g(p(x)) = \frac{d}{dx}p(x)$,
a báze $B = \{1, x, x^2\} \subset P^2(x, \mathbb{R})$, $C = \{1, x\} \subset P^1(x, \mathbb{R})$.

Reprezentace obecného prvku prostoru $P^2(x, \mathbb{R})$ vzhledem k bázi B je

$$[ax^2 + bx + c]^B = \begin{pmatrix} c \\ b \\ a \end{pmatrix}$$

Obrazy prvků báze B (čili derivace monomů) jsou

$$g(1) = 0, \quad g(x) = 1, \quad g(x^2) = 2x$$

a jejich reprezentace vzhledem k bázi C jsou

$$[g(1)]^C = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad [g(x)]^C = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad [g(x^2)]^C = \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \end{pmatrix},$$

tedy reprezentace g vzhledem k B a C je $[g]_B^C = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$.

Uvažujme lineární zobrazení $F_A : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$, dané předpisem

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} \mapsto \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \\ -2 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} \equiv A\mathbf{x}$$

Pokud K_n označuje kanonickou bázi v \mathbb{F}^n , pak $[F_A]_{K_2}^{K_3} = A$.
Zvolme jiné báze než kanonické: $B = \{(1, 2)^T, (1, 3)^T\}$,
 $C = \{(1, 1, 0)^T, (1, 0, 0)^T, (0, 0, 1)^T\}$. Určíme

$$F_A \left(\begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} \right) = \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, F_A \left(\begin{pmatrix} 1 \\ 3 \end{pmatrix} \right) = \begin{pmatrix} 4 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

Zbývá najít reprezentaci obou vektorů vzhledem k C

$$\left(\begin{array}{ccc|cc} 1 & 1 & 0 & 3 & 4 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{ccc|cc} 1 & 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right) \Rightarrow [F_A]_B^C = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 3 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

TVRZENÍ

Nechť V, W jsou dva vektorové prostory nad \mathbb{F} , $f : V \rightarrow W$ lineární zobrazení, B báze V , C báze W , $v \in V$. Pak

$$[f(v)]^C = [f]_B^C [v]^B$$

DŮKAZ.

Platí $v = \sum_{i=1}^n r_i v_i$, kde $(r_1, \dots, r_n)^T = [v]^B$, pak

$$[f(v)]^C = \left[\sum_{i=1}^n r_i f(v_i) \right]^C = \sum_{i=1}^n r_i [f(v_i)]^C = [f]_B^C [v]^B$$

Nejprve jsme využili linearitu f , pak linearitu $[]^C$ a nakonec definici součinu matice a vektoru. □

Bijektivní lineární zobrazení se nazývá *izomorfismus*.

Připomeňme, že F_A je izomorfismus, právě když A je regulární matice. To se dá snadno zobecnit.

TVRZENÍ

Nechť V, W jsou dva vektorové prostory nad \mathbb{F} , $f : V \rightarrow W$ lineární zobrazení. Pak jsou následující výroky ekvivalentní:

- 1. f je izomorfismus*
- 2. Pro všechny dvojice bází $B \subset V, C \subset W$ je $[f]_B^C$ regulární*
- 3. Pro některou dvojici bází je $B \subset V, C \subset W$ je $[f]_B^C$ regulární*

DŮKAZ.

Pokud je f izomorfismus, pak $f(v) = o$ pouze pro $v = o$. Ale $f(v) = o$ právě když $[f(v)]^C = \mathbf{o}$ a $v = o$ právě když $[v]^B = \mathbf{o}$.

Tedy $[f(v)]^C \equiv [f]_B^C[v]^B = \mathbf{o}$, právě když $[v]^B = \mathbf{o}$. Tedy

$\text{Ker}[f]_B^C = 0$. Čtvercová matice má nulové jádro, právě když je regulární. Tedy $1 \Rightarrow 2$. Implikace $2 \Rightarrow 3$ je jasná a $3 \Rightarrow 1$ ♣. \square

TVRZENÍ

Nechť $f : V \rightarrow W$ je izomorfismus a (v_1, \dots, v_n) je posloupnost vektorů ve V .

1. (v_1, \dots, v_n) je LN, právě když $(f(v_1), \dots, f(v_n))$ je LN.
2. (v_1, \dots, v_n) generuje V , právě když $(f(v_1), \dots, f(v_n))$ generuje W .
3. (v_1, \dots, v_n) je báze V , právě když $(f(v_1), \dots, f(v_n))$ báze W .

DŮKAZ.

Pokud $\sum_{i=1}^n r_i v_i = o_V$ (nulový vektor ve V), pak i $\sum_{i=1}^n r_i f(v_i) = o_W$ (nulový vektor ve W). Je-li tedy $(f(v_1), \dots, f(v_k))$ LN, musí být všechna $r_i = 0$, tedy (v_1, \dots, v_k) je také LN. Nechť naopak $\sum_{i=1}^n r_i f(v_i) = o_W$, tedy vektor $\sum_{i=1}^n r_i v_i \in V$ zobrazuje f na o_W . Zároveň i vektor o_V zobrazuje f na o_W . Protože f je prosté, musí být $\sum_{i=1}^n r_i v_i = o_V$. Z toho plyne druhá implikace prvního bodu. Zbylé dva body ♣. □

Příkladem izomorfismu je $[]^B : V \rightarrow \mathbb{F}^n$. Dostáváme tedy

DŮSLEDEK

Nechť (v_1, \dots, v_k) je posloupnost vektorů ve vektorovém prostoru V dimenze n a B je báze V . Pak

- 1. (v_1, \dots, v_k) je LN, právě když $([v_1]^B, \dots, [v_k]^B)$ je LN.*
- 2. (v_1, \dots, v_k) generuje V , právě když $([v_1]^B, \dots, [v_k]^B)$ generuje \mathbb{F}^n .*
- 3. (v_1, \dots, v_k) je báze V , právě když $([v_1]^B, \dots, [v_k]^B)$ báze \mathbb{F}^n .*

Tento důsledek nám umožňuje převést mnoho výpočtů na hledání hodnoty nějaké matice. Například

$$\{x^2 + x + 1, x^2 + 2x - 1, 2x^2 - 5x + 3\} \text{ je LN} \Leftrightarrow$$

$$\left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ -1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 2 \\ -5 \\ 3 \end{pmatrix} \right\} \text{ je LN} \Leftrightarrow \text{rank} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & -1 \\ 2 & -5 & 3 \end{pmatrix} = 3$$

DEFINICE

Nechť $f : V \rightarrow W$ je lineární zobrazení. Pak množina

$$\text{Ker } f = \{v \in V \mid f(v) = o\}$$

se nazývá *jádro zobrazení f* a množina

$$\text{Im } f = \{w \in W \mid \exists v \in V : f(v) = w\}$$

se nazývá *obraz zobrazení f* .

Definice je stejná, jako jsme měli pro jádro a obraz zobrazení mezi aritmetickými vektorovými prostory. Víme už, že tam je $\text{Ker } F_A = \text{Ker } A$, tedy množina všech řešení homogenní SLR s maticí A a $\text{Im } F_A = \text{Im } A$, tedy sloupcový prostor matice A .

Pokud M je množina vektorů z V , zavedeme označení $f(M)$ pro množinu všech obrazů množiny M v zobrazení f . Speciálně $[M]^B$ je množina reprezentací všech vektorů z M vzhledem k bázi B .

TVRZENÍ

Nechť $f : V \rightarrow W$ je lineární zobrazení, $B = (v_1, \dots, v_n)$ báze V , $C = (w_1, \dots, w_m)$ báze W . Pak

$$[\text{Ker } f]^B = \text{Ker}[f]_B^C, \quad [\text{Im } f]^C = \text{Im}[f]_B^C$$

DŮKAZ.

Platí $\mathbf{x} \in [\text{Ker } f]^B$, právě když $v := \sum_{i=1}^n x_i v_i \in \text{Ker } f$. To zase nastává právě když $f(v) = o_W$, což je ekvivalentní s $[f(v)]^C = \mathbf{o}$ neboli $[f]_B^C[v]^B = \mathbf{o}$. Protože $\mathbf{x} = [v]^B$, je tím dokázána první část tvrzení. Druhá část ♣. □

Bude-li zobrazení f ve vztahu $[f(v)]^C = [f]_B^C[v]^B$ identita $\text{Id} : V \rightarrow V$ a B , dostáváme z něj rovnost

$$[v]^C = [\text{Id}]_B^C[v]^B,$$

kteřá vyjadřuje reprezentaci vektoru v vzhledem k bázi C pomocí reprezentace téhož vektoru vzhledem k bázi B . Matice $[\text{Id}]_B^C$ se nazývá *matice přechodu od báze C k bázi B* . Protože Id je izomorfismus, je $[\text{Id}]_B^C$ regulární matice. Ze vztahu $[v]^B = [\text{Id}]_C^B[v]^C$ vzniklého výměnou bází dostáváme, že $\forall v \in V$ platí

$$[v]^B = [\text{Id}]_C^B[\text{Id}]_B^C[v]^B, \quad [v]^C = [\text{Id}]_B^C[\text{Id}]_C^B[v]^C,$$

čili, že matice $[\text{Id}]_C^B$ a $[\text{Id}]_B^C$ jsou navzájem inverzní.

Spočtíme matici přechodu od báze $C = \{(0, 1), (1, 1)\}$ k bázi $B = \{(1, 2), (1, 3)\}$ v \mathbb{R}^2 . Zobrazíme pomocí Id prvky B a hledáme jejich reprezentaci vzhledem k C , tj. řešíme

$$\left(\begin{array}{cc|cc} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 & 3 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cc|cc} 1 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \end{array} \right)$$

Hledaná matice přechodu je tedy $[\text{Id}]_B^C = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$. Otestujme příkladem: reprezentace vektoru $v = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$ jsou

$$[v]^C = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad [v]^B = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

a skutečně platí

$$[\text{Id}]_B^C [v]^B = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = [v]^C$$